

§ 34.

Det øverste Tilsyn med Fattigvæsenets Tilstand i Landet paahviler Indenrigsministeren.

Nye Forsørgelses- og Arbejdsanstalter maa ikke tages i Brug, førend de ere godkendte som svarende til deres Bestemmelse, for Landkommunernes Vedkommende af Amtsraadet, for Bykommunernes Vedkommende af Indenrigsministeren.

Fattigbestyrelserne ere underkastede Tilsyn henholdsvis af Amtsraad og Indenrigsminister med Hensyn til Anstaltternes Benyttelse, Arbejdsregulativterne, Forplejningen osv. saavel som i det Hele med Maaden, hvorpaa de Fattiges Forsørgelse sker. Tilsynet for Landkommunernes Vedkommende udøves af Tilsynsmænd, der udnævnes af Amtsraadet og kunne lønnes af Amtsrepartitionsfonden.

§ 35.

Justitsministeren afgjør, om en Anstalt kan benyttes som Tvangsarbejds hus.

Med Hensyn til Godkendelse af Planer og Regulativer for Tvangsarbejdsanstalter forholdes efter de nugsældende Regler.

For de Jurisdiktioners Vedkommende, som ikke selv have eller ere lodtagne i en Tvangsarbejdsanstalt, bestemmer Justitsministeren, i hvilken anden Tvangsarbejdsanstalt de Personer skulle henføres, der i Jurisdiktionen dømmes for Løsgængeri eller Væleri eller efter § 41 straffes med Tvangsarbejde eller efter § 13 skulle affone Underholdningsbidrag. Udgifterne ved Tvangsarbejdsstraffens Fuldbgyrdelse udredes som Delinkventomkostninger, undtagen naar Straffen er paalagt i Henhold til § 43, i hvilket Tilfælde Udgifterne bæres af vedkommende Kommune.

Kapitel IV.

Om Fattigvæsenets Myndighed og om Fattigunderstøttelsens Virkning paa den Trængendes retlige Stilling m. M.

§ 36.

Den Understøttelse, som en Person efter sit fyldte 18de Aar har oppebaaret af Fattigvæsenet, kan dette af ham fordrø erstattet saavel i hans levende Live som i hans Dødsbo. Dog skal den Fattigvæsenet her tillagte Erstatningsfordring ikkun kunne gjøres gjældende i Paagjældendes levende Live, saafremt det af Fattigbestyrelsen paa hans Dypholdssted erkjendes, at han har Evne til at udrede Erstatningen uden selv at komme til at mangle det Fornødne til eget Underhold eller Dypfyldelse af den ham paahvilende Forsørgelsespligt, i hvilken Henseende en ubetydelig Forbedring af hans Formuesvilkaar ikke skal komme i Betragtning.

Den Understøttelse, der af Fattigvæsenet er ydet et foreldreløst Barn, som dør, forinden det har fyldt sit 18de Aar, skal Fattigvæsenet være berettiget til at søge erstattet i den Paagjældendes Dødsbo.

Den af vedkommende Fattigbestyrelse affattede Dypgjørelse over Størrelsen af den ydede Understøttelse bliver at tage for gyldig, indtil dens Troværdighed afkræftes.

§ 37.

De Udlæg, som Fattigvæsenet gjør til en Trængendes Begravelse, blive forlods at erstatte af den Afdødes Efterladenskaber, men i Dyrigt staar Fattigvæsenets Erstatningsfordring tilbage for enhver den Paagjældende paahvilende Gjæld, hvad enten denne hidrører fra Forpligtelser, der ere paadragne før eller efter Understøttelsens Ydelse. Have flere Kommuner Krav paa Vedkommende for ydet Hjælp, gaar det yngre af disse forud for de ældre.